

результатов экономического анализа, для внутренней и внешней проверки организации. Информация бухгалтерского учета и отчетности о состоянии расчетов, о суммах дебиторской и кредиторской задолженностей, которая используется для анализа финансового положения организации, оказывает существенное влияние на принятие соответствующих управленческих решений.

Результаты проводимого анализа на основании данных бухгалтерского учета и отчетности позволяют наиболее достоверно проанализировать последствия осуществляемых вложений, уменьшить риски по хозяйственным операциям, связанным с расчетами.

Большое значение имеет опыт применения положений международных стандартов по оценке активов и пассивов организации, и в том числе кредиторской и дебиторской задолженностей. При этом главная роль отводится функции бухгалтерского учета расчетных взаимоотношений как инструменту создания информации о хозяйственной деятельности организаций, важной для принятия управленческих решений заинтересованными пользователями [3].

Расчетные отношения приобретают важное значение в условиях развития рынка, так как они являются одним из элементов возмездных имущественных отношений. Несвоевременно проведенные расчеты или вообще неплатежи по имеющим обязательствам являются тормозом в развитии экономики страны, оказывают отрицательное влияние на устойчивость хозяйственных связей между субъектами хозяйствования. Такое положение оказывает влияние на формирование доходной части бюджета. Таким образом оптимальная организация осуществления расчетных операций, достоверное отражение их в бухгалтерской отчетности имеет значение не только для отдельных субъектов хозяйствования, а и для развития общества.

Для отдельного экономического субъекта достоверная информация о дебиторской и кредиторской задолженности также имеет большое значение. Осуществляется контроль за отвлечением средств из оборота, за текущими долгами, сокращаются потери от штрафных санкций, формируется положительный имидж организации, обеспечивается ее инвестиционная привлекательность.

В снижении имеющейся дебиторской задолженности, недопущении ее роста заложены огромные резервы повышения эффективности бизнеса. Отсутствие контроля над расчетами с дебиторами является причиной нехватки средств для погашения кредиторской задолженности.

Недооценка объективности представления информации о дебиторской и кредиторской задолженности в отчетности ведет к ухудшению финансового состояния организации, к снижению эффективности как тактических, так и стратегических управленческих решений.

Список использованных источников: 1. Бухгалтерский финансовый учет: учеб. пособие / под ред. Ю. И. Сигидова, Г. Н. Ясенко. Москва : ИНФРА-М, 2015. 367 с. 2. Сигидов Ю. И., Коровина М. А. Оценка дебиторской задолженности : монография. Краснодар: КубГАУ, 2016. 114 с. 3. Бухгалтерская (финансовая) отчетность : учебник / под ред. Ю. И. Сигидова. Москва : ИНФРА-М, 2017. 340 с.

УДК 657

Т. А. Пінчук, канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри фінансів, обліку та оподаткування

В. В. Козлова, магістрант

Херсонський національний технічний університет, м. Херсон, Україна

ОБЛІКОВІ АСПЕКТИ ВИТРАТ ВИРОБНИЦТВА

Ключові слова: облік, витрати виробництва, калькулювання собівартості продукції.

Процес виробництва товарів та послуг потребує його належної організації шляхом поєднання багатьох складових в одну виробничу систему. Однією з необхідних складових виробництва є його облік і передусім облік випуску продукції та формування її собівартості.

До аспектів виробничого обліку на промисловому підприємстві можна віднести:

- правила формування виробничої собівартості продукції та послуг;
- склад та облік прямих виробничих витрат (матеріальних витрат, витрат на оплату праці, інших прямих витрат);
- правила обліку та розподілу загальновиробничих витрат;

- оцінка та облік готової продукції;
- оцінка та облік виробничого браку;
- оцінка та облік відходів виробництва продукції;
- оцінка та облік супутньої продукції;
- оцінка та облік напівфабрикатів;
- оцінка та облік незавершеного виробництва;
- відображення давальницької сировини в обліку замовника та підрядника [1].

Виробничий облік традиційно вважається в бухгалтерському середовищі одним із найскладніших видів обліку, оскільки повною мірою повинен забезпечувати всією необхідною інформацією різні групи зацікавлених користувачів. При цьому залежно від глибини вимог користувачів складність та громіздкість обліку виробництва на різних підприємствах може досить сильно варіюватися.

При побудові системи обліку виробництва фінансовим менеджментом підприємства перед бухгалтером зазвичай ставиться завдання досягти поєднання виконання обліковою системою таких вимог:

1. Забезпечити відповідність відображення в обліку та фінансовій звітності інформації щодо витрат виробництва вимогам національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку (далі – НП(С)БО).
2. Надати з необхідним ступенем деталізації всім зацікавленим користувачам інформацію для потреб оперативного управління процесом виробництва, його планування, бюджетування, забезпечення необхідними ресурсами та аналізу.

Виконання першого завдання реалізується через закріплення положень НП(С)БО 16 «Витрати», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 31.12.1999 р. № 318 [2], в обліковій політиці підприємства та послідовного їх виконання аж до відображення інформації про витрати виробництва у фінансовій звітності підприємства відповідно до вимог НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73 [3].

Виконання другого завдання можливе та доцільне лише за умови тісної та злагодженої взаємодії бухгалтерії підприємства з іншими службами підприємства, що забезпечують управління процесом виробництва, шляхом своєчасного надання фактичних облікових даних, наприклад:

- планово-економічній службі – облікових та звітних даних для потреб планування, бюджетування та аналізу забезпечення ресурсами та собівартості продукції;
- керівництву виробничих підрозділів - даних для потреб оперативного реагування на виконання планових показників виробництва продукції та її собівартості;
- службі матеріально-технічного забезпечення – даних щодо залишків та споживання матеріальних ресурсів для потреб оперативного реагування на графіки їх постачання тощо.

Виробничий облік вирізняється підвищеним інформаційним навантаженням. Асортимент продукції, кількість стадій переробки, склад прямих витрат, характер та склад витрат загальновиробничих підрозділів, вимоги фінансового менеджменту до деталізації даних – усі ці фактори напряму впливають на розмір масивів даних та складність розрахунків. Тому облік витрат виробництва продукції та послуг неможливий без використання сучасного бухгалтерського програмного забезпечення. А тісна оперативна взаємодія бухгалтерії з іншими підрозділами підприємства потребує використання ще більш довершених комплексних інформаційних систем, які зазвичай базуються на підсистемі бухгалтерського обліку.

Список використаних джерел: 1. Облік у виробництві: правильний розрахунок собівартості – ефективні управлінські рішення. *Uteka*. 2021. URL: <https://uteka.ua/ua/publication/commerce-12-spetsvypusky-dlia-romertsiiinykh-pidpriemstv-92-uchet-v-proizvodstve-pravilnyj-raschet-sebestoimosti—effektivnye-upravlencheskie-resheniya>. 2. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 31.12.1999 р. № 318. 3. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73.